

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy óra . 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Pfann-féle ház, 21. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Kimélet

Szeged, május 5.

Érdekes azt megfigyelni, hogy a kormány kik iránt kiméletes és kik iránt kiméletlen. Hogy hova szeret ütni és hol szeret hizelegni, kedveskedni, érdemet szerezni.

Nyomról-nyomra ki lehet mutatni, hogy a Szapáry-kormány mindeneket fölülmul abban, ha kétféle mértékkel kell mérni az igazságot, a szerint, ahogy sujt valakit, akit sujtani akar, vagy a szerint, ahogy védelmez és jutalmaz valakit, akit jutalmazni akarnak.

Megfigyelhetjük a kormánytagjait és hiveit, hogy tudnak haragudni az ellenzéknek őszinteségeért és szókimondásáért. És megfigyelhetjük őket, hogy tudják védelmükbe és ugynevezett szeretetükbe fogadni azokat, akikről fölfelezi az ellenzék, hogy vétenek a kötelességeik és a közérdek ellen.

Egész sora az ily példákhoz folyt le előttünk utóbb is, és meggyőződhattünk, hogy nincs az az erőszakos vagy képtelen kortes főispán, alispán, vagy szolgabíró, aki föltétlen védelemre ne találna a kormánynál és pártjánál, ha mindjárt bebizonyított dolog is, hogy megszegte a törvényt, vagy visszaélt az állásával.

Arról meg nem is jó beszélni, hogy

„SZEGEDI NAPLÓ” TÁRCZÁJA.

A szabadságharcz dalai.

Irta: Hentaller Lajos.

(Folytatás.)

Már a következőt a Lengyel- és Csehországából hazaszökött huszároknak tulajdonítják. S tekintve, hogy mily nagy volt a külföldön állomásozó magyar katonaság soraiban a honvágy, nagyon valószínű is:

Hazám, hazám, édes hazám!
Be idegen lettél hozzám.
Sem ebédem, sem vacsorám,
Bánat nélkül nincs egy óráim

A katonák masiroznak,
Fényes fegyverök villognak,
A németre tüzet szórnak,
És a zászlók szakadoznak.

Lóger-karó árnyékában
Fekszem szomorú ágyamban,
Köpenyeggel takaródom,
Hazám felől gondolkozom.

Hazám, hazám, édes hazám!
Bárcsak határid láthatnám.
Látok füstöt, de csak alig,
Hogy az égen sötétedik.

Felmegyek én egy nagy hegyre,
Annak is a tetejére,
Onnan nézek hazám felé,
Édes anyám háza felé.

mennyire viszi a kormány, különösen pedig a honvédelmi miniszter a védelmet akkor, mikor katonákról van szó, akik tudvalevőleg kiváltságos helyzetet élveznek ebben az országban. Nemcsak arra terjed a kiváltságuk, hogy a hadsereg részére mindent megszavaznak, ha birjuk, ha nem. Nemcsak az a kiváltságuk, hogy a katonatiszti kar javadalmazását akkor is föl tudtuk emelni, mikor óriási deficitekkel küzdött az ország, a polgári hivatalnokok fizetését pedig akkor sem tudjuk megfelelően emelni, mikor a pénzügyminiszter a fölöslegével dicsekszik. Ez még mind kevés szabadsalom a katonáknak. Őket az is megilleti a kormány szolgálai fölfogása szerint, hogy a civilizált társadalmat lenézhessék és megrendszabályozhassák a maguk tetszése szerint és hogy a kaszárnya népével szemben meg épen az élet-halál fölött való rendelkezést gyakorolhassák felelősség nélkül.

Milyen tulkapás is az, hogy nem akarja ezt így túrni az idők végéig az ellenzék! Hogy még sürgetni is merészkedik többek közt a katonai törvénykezés átalakítását, mert érzi a kötelességét azok megvédésének, akik véradójukat rójják le a kaszárnyában, de akik azért nem szűnnek meg polgárai lenni a hazának.

Aztán természetesen az sem tet-

Háromszinü lobogót tart a magyar,
Melynek hive holtig maradni akar.
Örömmel néz erre, ő ezt nem bánja,
De hogy elmaradt rózsája tőle, nagyon sajnálja.

Jöjj el, kedves babám, lefelé vellem,
Tisza partján a táborban lesz helyem,
Visszatérünk, ha az idő eltelik,
Ugy élünk, amint ezután szabad magyarhoz illik.

Igy érezni szép a magyar polgárnak,
Ki önként lett védője a hazának,
Élni-halni szabadságért ki akar,
S a robotra soha többé általmenni nem akar.

Ez alakilag egyike a leggyengébbeknek, de a szabadságharcz oka és célja mégis ki van benne fejezve. Harczol inkább, semhogy újra jobbágy legyen a robotba járjon.

A következő kissé puszkaporosabb, s látszik, hogy a ráczok kegyetlenségei miatt keseredett el a dal szerzője:

Becskeresnél széles árok,
Ott vannak a szervianok,
Viselik a veres sapkát,
Mellette a kardot, puskát —
Magyar huszár!

Hallod-e te, vad rácz fattyu?
Van-e a juhod közt tokjuh?
A kiben van hat font fagygyu,
Hat ponyvára való gyapju?
Juhász fattyu!

szik az elhatalmasodott katona uraknak, hogy a képviselőházban szóvá teszik a kaszárnyák eseményeit, a tömeges öngyilkosságok és a vadul dresszirozott katona-anyag egyéb kétségbeesett dolgait. Az egyenruhás urak nagyrésze azt hiszi, hogy ezek az ügyek nem tartoznak senkire és hogy a polgárság teljesen kihasználja a maga jogát, ha megfizeti az adót, amit el lehet prédálni és ha kiállítja a katonát, akit agyon lehet dresszirozni és kinozni.

Halmozódnak az esetek, melyek igazolják a katonai körök ily irányu gondolkodását és körülbelül erre a gondolkodásra vezethetők vissza a katonák és polgárok közti összeütközések, az aféle, többé-kevésbé véres és vérázító esetek, amilyenek csak egy rövid idő óta is történtek az ország minden részében.

Ezekről ne merjen szólani a polgárság, még a törvényhozó testület sem, az volna a katonai regula, ha ebben is engednénk. És ez a regula érvényesül tulajdonkép, ha úgy végződnek a katonai rossz tréfák, mint például az Uzelácz-eset.

Ott mutatta ki a honvédelmi miniszter a legkegyetlenebbül, hogy egy kis tisztecske magasabban áll a kegyében, mint az egész képviselőház, és csak a főnöke példáját, mondhat-

Hallod-e te magyar fattyu!
Van-e patrontásban bankó?
Vagyon, vagyon hatszáz golyó,
Hatszáz szervianba való.
Vad rácz fattyu!

Az alábbi a miskolci nemzetőrök dala, vagy miként ők maguk nyomtatásban nevezték: „Nemzeti őrdal”.

Fegyvert fogtunk, hogy védhessük
Életünk;
Éltünk drága, mert javára
Ébredünk:
Szolgák voltunk, most polgárok,
Szabadok
Jármot nyögtünk, most leráztuk
Magyarok!

Fegyvert fogtunk, hogy a gyengét
Ójuk meg;
Óreg apa, ifju lányka
Éljenek!
Az tanácsot, ez meg lángot
Adjanak,
És az ifjak védelmükben
Haljanak!

Fegyvert fogtunk, hogy őrizzük
A hazát,
Idegennek bántalmától
Szent jogát.
Áldott földünk! sokszor ittál
Honfivért;
Édes élni, édesb halni
A honért.

juk talán: utasítását követte Gromon államtitkár tegnap, mikor a debreczeni pofozkodó tisztnek a nevét kimélte meg a nyilvánosságtól.

Hát megérdemelte-e a kiméletet az a tiszt, aki épen a nyilvános utcát választotta vitézkedő pofozkodása színhelyét, szemben egy alárendeltségi viszonyánál fogva védtelen közlegénnyel, aki sánczfogságba jutott volna öt esztendőre, ha csak annyit mer megjegyezni, hogy az urnak nincs joga pofozni.

A tiszt, no az sokkal olcsóbban szabadult. Bejelentette az államtitkár, hogy milyen szigorú büntetést kapott. Tiz napi szobafogságot Körülbelől ennyi jár azért is, ha véletlenül egy tintafolt esik a tiszt ur kezéjére. És látszik ebből, hogy nem veszi nagyobbra a katonai igazságszolgáltatás, nem veszi többre a honvédelmi államtitkár sem, ha világ csufjára megpofoznak az utcán egy becsületes, tisztességes fiatal embert, aki a magyar királyi honvédség egyenruháját viseli.

Ha már a magyar fiut meg nem védelmezi az államtitkár, védelmezné meg legalább annak az egyenruhának a becsületét, melyet az a legény visel. És ha már beérték annak a tisztnek terhére tiz napi szobafogsággal, legalább szolgáltatassák ki a nevét, hogy ösmerje és kedve szerint „megáldhassa“ a közvélemény.

Kimélni kellett azt a nevet, amint kimélték a gazdáját a megérdemelt büntetéstől. Csoda-e hát, hogy aztán a parlamentben tört ki ellene olyan, bizony rendes körülmények közt nem a parlamentbe való megbélyegzés, melyhez képest a tiz napi szobafogság valóságos mennyei jutalom és amely, igaz, hogy jobb ügyre méltó

kockázat árán a legnagyobb nyilvánosság elé állítja azt a nevet, amit az államtitkár nem akart kimondani.

Kinevezés. Ő felsége Szentiványi Gyula kuriai bírót a budapesti ítélőtáblához tanácselnökké nevezte ki.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

— május 5.

Ülés kezdete 10¹/₂ órakor.

Elnökök: Bánffy Dezső br.

Jegyzők: Josipovich Géza, Molnár Antal, Szederkényi Nándor.

A kormány részéről jelen vannak: gr. Szapáry Gyula, gr. Bethlen András, Josipovich Imre, gróf Csáky Albin.

A napirend előtt felszólal

Horváth Gyula. Tegnap Gromon Dezső honv. államtitkár válasza után egy erős kifejezést használt, melyért állítólag rendretusított az elnök. De nem hallotta. Ha hallja, bocsánatot kért volna az parlamentarista kitéjezésért.

Elnök kijelenti, hogy a megrovás megtörtént.

Gromon Dezső kijelenti, hogy azért hallgatá el az illető tiszt nevét, mert tekintettel volt fiatalására. Különben is megbűnhődött és elhallgatta volna nevét akkor is, ha polgáremberről van szó.

Napirenden van a földmívelésügyi tárcza költségvetése.

Boross Béni. Nem lehet egyébről szó, minthogy együttes erővel háritsuk el a bajokat, mert a kormány nem rendelkezik elég pénzzel a földmívelési szükségletek fűdőzésére. A legfőbb baj a földmívelési tárcza dotációjának mostohasága. Egy pár év alatt megszavaznak milliókat új fegyverre, második vágány lefektetésére; de nem tudnak segíteni a saját bajunkon. Itt az ideje, hogy földmívelési érdekeink kielégítését minden vonalon követeljük.

Szőlőbirtokaink pusztulásával tönkrement birtokosaink tízedrése. Ily óriási csapással szemben semmit sem ér a részleges segítség. A legfőbb volna, hogy kellő számú nemesített venyige álljon rendelkezésünkre. A nemesítéshez népünk nem ért, tehát arra külföldi szakemberek szükségesek. Ültetni már fog ültetni. De hát 80 millió vesszőre lenne

szükség, azt nem lehet olyan könnyen előteremteni, hozzá kell fogni a legnagyobb eréllyel.

A gazdasági munkáskérdés legnagyobb baja, hogy a magyar munkásnak nincs állandó foglalkozása. A munkáskérdéssel kapcsolatban előterbe lép a talajjavítás kérdése. Talajjavítás nélkül, különösen az Alföld rónáin nem fogjuk a földmívelés bajait elhárítani. Róma lapályainak klimatikus mostohaságát azzal ellensúlyozták, hogy vizet adtak a gazdáknak. A csapadékviszonyok nálunk kedvezőbbek, de az öntözés hiánya az Alföldön igen érezhető, különösen a fűtermelés tekintetében. Az angol gazda megküzdött a klimatikus viszonyok mostohaságával. De az angol gazdaságban nem engedték meg a viszonyok változásait, midőn észrevették, hogy a gazdasági munkások a városokba tolonganak s e tekintetben igaz volt Hortoványinak, hogy a földbirtok mozgását meg kell akadályozni.

Különösen szükséges az öntözés.

Ha a miniszter azt akarja, hogy az alföldi gazdasági munkások megtalálják boldogulásukat és állandó keresetüket, akkor a talajjavítás első feltétele szükséges, ezután a gazdasági technika fejlesztése és a gazdasági technikában való képzés.

A legszükségesebb az, hogy olyan tüke bocsáttassék a földmívelési miniszter rendelkezésére, melynek a mezőgazdaság fölségelése volna a célja. E nélkül nem lehet semmit sem tenni. Ezt az ország önmagának szavazza meg; ez visszatérül a földbirtoknak. A költségvetést elfogadja. (Helyeslés.)

Bethlen András gr. örül annak, hogy mindenki elismeri a földmívelési tárcza csekély dotációját. Ha rendelkezésére állana a megfelelő összeg, bizonyára ő mutathatná föl a legjobb eredményt. De a költségvetés sok tétele nem szolgál a földmívelés előmozdítására.

Jelentékeny összeg kell a vízi ügyekre, melyek külön földadatot képeznek. A lótenyésztésre is jelentékeny összeg fordítatik, de ez az egyedüli ág, mely hosszabb idő óta szakszerűen műveltetvén, haszonnal jár. A lótenyésztés dotációját közgazdasági és honvédelmi szempontból nem szabad elvonni.

Sajátképen a mezőgazdaság összes követelményeire, a lótenyésztést levonva, csak egy millió forintot fordíthatunk. (Sajnos! a balon.)

Hortoványi József hajlandó lett volna megszavazni az ötszáz holdas majoritásokat is, de a költségvetést nem, mert nem lát benne előrelátást arra, hogy a kisbirtokosok érdekei megvédetnek. Így térnek el egymástól a kritikusok, egyik csak irányítást akar az államtól, a másik ellenben minden vonalon az állami akció megindítását követeli.

Magyarországban a kormánynak nem szabad elzárkózni ama kötelezettségek elől, melyeket a viszonyok rónak rája. Ő nem fog elzárkózni e köteletség elől. (Helyeslés jobbról.)

Az inségre nézve egy tanulmánya eredményét bemutathatja. (Halljuk!) Porosz-Sziléziában voltak olyan viszonyok, melyek inséget okoztak. A porosz kormány tanulmányozván az állapotokat, azt látta, hogy az inség oka állandó viszonyokban rejlik. Ezek elhárítására külön Nothstandgesetzezt hozott. Jelentésének egy részét fölolvassa; a magyar felvidéki birtokos e porosz jelentésben saját hazája viszonyaira fog ismerhetni.

Nagyobb dotációt azért nem állíthatott be a költségvetésbe, mert ha ebbe beleegyeztek volna is kollegái, az deficizzel járt volna. Szükségesebb látna a gazdasági felügyelők rendszeresítését, de ez nem sikerült, kívánja, hogy jövőre megtörténhessék. Dicsérettel emlékezik meg egyes biztosokról, akik buzgón működtek, ezek közt elsőhelyen Bezeredy Pált említi, aki alatt a selyemtenyésztés nagy előhaladást mutat. (Éljenzés.)

Hogy a földmívelés nem hanyatlott, azt a földek árának, nemkülönben az állatok árának emelkedése mutatja. Ezt mu-

Fegyvert fogtunk új jogunkat
Védeni;
Ami meg van, majd a többi
Vija ki.
Minden ember legyen ember
És szabad,
Mig a honnak, mig a jognak
Hű marad.

Fegyvert fogtunk a világért
Honfiak!
Majd utánunk más rabszolgák
Mozganak.
Tul a bérczen él egy nemzet,
Jó barát,
Mely példánkra emelendi
Zászlaját!

Fegyvert fogtunk szent ügyünkben
Szent legyen!
Béke őre, jognak védje
Szüntelen.
Jármot nyögtünk, most leráztuk
Magyarok!
Polgártársak! mi legyünk-e
Zsarnokok?

Ugyancsak ez is nemzetörtől ered, s ő is a rácz „csendbontókra“ haragszik:

Rövid a sarkantyú nyaka,
Nem aludtam az éjszaka,
Nem jön a szememre álom,
Mert a csendbontókat várom.

Rám veszem nemzeti ruhám,
Megnyergelem a paripám,

Megesókol a feleségem,
Haza jövök még én szívem.

Menjünk hát kapitány uram,
Itthon marad apám uram
A búzát is feltakarja,
Ha azt az isten akarja.

Isten veled lelke n fele,
Nem gondo'ok már én vele,
Mert az isten haza hoz még,
Ne sirjunk hát többet, elég.

Az istennek békessége,
A lelketek csendessége,
Véletek itthon maradjon,
A jó isten el ne hagyjon!

A következő azonban egyszerű verbungos és antiszemita szagu. Köztudomásu, hogy a pesti polgárok kezdetben nem akartak a zsidókkal egy sorban nemzetörkődni. — Erre, mintegy feleletül állította azután a „Radikál kör“ a halálfejes, zsidózászlóaljait:

Megy honvédnek, megy huszárnak,
Aki arra való;
Ez a nyalka magyar verbung
De kedvemre való.

Félre innen zsidó fattyu!
Nem vagy ide való,
Csak a szegény magyar legény
Katonának való.

(Folyt. köv.)

tatja a mellék művelési ágak gyors emelkedése is.

Fontosságot tulajdonít az üdülőhelyeknek is, mert hazánk lakosságának legnagyobb részével tömve vannak az osztrák fürdők.

Részletesen foglalkozik mindazokkal a tételekkel, melyek a gazdasági művelés mellékágainak emelésére szolgálnak.

Áttér ezután a hitbizományok kérdésére. Nem akar polemizálni Hortoványi Józseffel, de azért nem lenne barátja a hitbizományok kiterjesztésének. A hitbizományok különben nem foglalnak el akkora arányt, mint azt általában hiszik; vannak megyék, amelyekben igen csekély a hitbizomány.

Lehetne segíteni a kolonizálással, de erre szerinte nagy összeg kell. Poroszorországban kétszáz millió márkát szántak arra, hogy földbirtokokat vásároljanak s azt kioszassák a kisebb gazdák között.

Kéri a házat, működjenek közre pártkülönbség nélkül hazánk gazdasági helyzetének fölvirágoztatásán. Kéri a költségvetés elfogadását. (Élénk helyeslés)

Nedeczky Jenő azt javasolja, osszassák föl az állami birtokokat farmokra, hogy így a megélhetésre módot nyújtsanak a magyar embernek. Boross Béni helyes javaslatokat mondott; ámde kár, hogy a módozatot nem adta elő: miképen lehetne azokat valósítani.

A legnagyobb baj e téren a takarékosság. A szőlővesszőknél is ez okozta a katasztrófát, sok szőlőt meg lehetett volna menteni, ha nem takarékoskodnak a vesszővel. A költségvetést nem fogadja el.

Molnár Józsiás nem látja olyan kedvezőnek a helyzetet. T. ház! (Nagy derűtség.) Elismeri, a mit a miniszter a földek árának emelkedéséről mondott, de az állam birtokai nem jövedelmeznek eleget, az erdők jövedelme sem áll arányban a rájuk fordított költséggel.

Ülés vége 2 órakor.

Ujdonságok.

— máj. 5.

Tájékoztató.

Május 8-án. Az Egyetértés munkás betegsegélyező egyesületi rendkívüli közgyűlése Körösy Lajos vendéglőjében.

Május 9. Fehér-kereszt egyesület d. u. 4 órakor választmányi ülést tart a székhelyi bizottsági termében.

— **A püspök szegeden** Dessewffy Sándor megyés püspök levele, melyben Szegedre jövetelét tudatja, ma volt a tanács előtt. A tanács már most intézkedni óhajtott volna a püspök fogadtatása ügyében, de mivel a programban lényeges változás állott be, a fogadtatás meghatározását akkorára halasztotta, amidőn a püspök szegedi tartózkodásának programja véglegesen meg lesz állapítva.

— **Csanádmegye fölirata.** Csanádmegye tegnap tartott közgyűlésén elhatározta, hogy a koronázási jubileum alkalmából hódoló föliratot juttat a trón elé. A föliratot a következő tagokból álló küldöttség viszi föl Lonovics József főispán elnöke alatt: Návay Lajos, Purgly Lajos, Pozsonyi Eckhardt Oszkár, dr. Verzar Gyula, Lonovics Gyula, Meskó Sándor, Kristóffy József, Major Miklós, Simay Ede, Hervay István.

— **Az alsótanyai központ fölavatása.** A tisztelt tanács egy kedvencz tervével foglalkozott ma megint: a legújabb közigazgatási eszem-izommal. Hanem ezuttal eltért a szokástól, okulván a felsőtanyai kulturdárídó katzenjammerén, azt határozta, hogy szívesen lát mindenkit a közigazgatási czeczón, de ki-kit a saját költségén. Lesz ugyanis odakint a homokokon bankett, aminek egy teritéke 2 frt, a vasuton is utazhat min-

denki: aki megváltja a billétjét. Tán még valami különvonat-féle is lesz, ha az ünneplők tulságosan elszaporodnának. A közigazgatási eszem-izom napja pedig ki-va-gyon tűzve május hó 16-ikára. A májusi kultur-kimenő részletes programját majd össze fogják állítani, ha a főispán hazajön és hírül hozza, hogy Tisza Lajos mikor is jön tulajdonképen és hogy kívánja szegedi tartózkodásának programját beosztatni. Hír szerint Tisza Lajos gróffal több parlamenti előkelőség is eljön.

— **A csanádi klerusból.** Dessewffy Sándor püspök Kadák Pál vingai segédlelkészt vingai plébánoshelynök és Kopping Ferencz segédlelkészt ujmoldovai plébánoshelynöknek nevezte ki.

— **A Dugonics-társaság megalakulása.** A Dugonics nevével elnevezett irodalmi társaság, mely Szegeden, az Alföld metropolisában szép czélokra van hivatva, rohamosan halad a megalakulás felé. Dr. Lázár György polgármester helyettes, a társaság ideiglenes elnöke, az előkészítő bizottságot vasárnap délelőtt 10 órára hivatalos helyiségébe összehívta s ez ülésen fogja megbeszélni a bizottság azokat a módozatokat, melyek alapján aztán a társaság véglegesen megalakul.

— **A dandárparancsnok szemléje.** Kaliwoda tábornok, dandárparancsnok ma szemlét tartott a háziezred helyben állomásozó zászlóalja fölött s a tapasztalt eredményért Renner alezredes zászlóalj parancsnok előtt legteljesebb megelégedését fejezte ki. A tisztikar a tábornok tiszteletere este az Európa-szálló éttermében estélyt rendezett.

— **Utóállítás.** A mai napon tartott utóállítás Szeged város részéről előállított 27 szegedi illetőségű és 11 Szegeden tartózkodó idegen védköteles. A szegediek közül hatot, az idegenek közül ötöt soroztak be. Kerestképtelenség megállapítása végett előállított öt folyamodó apa és egy fitestvér. Ezek közül négy apa kerestképtelenségnek, egy apa és egy fivér pedig kerestképesnek nyilvánított. A hadkiegészítő kerületből négy Csongrádmegyei tiszántuli, Csanádmegyei központi és Makó városi sorozó járásaiból állítottak elő védköteleseket.

— **Az állandó vízvezeték ügye.** Az állandó vízvezeték létesítését előkészítő albizottság ma délután négy órakor ülést tartott a székház tanácstermében dr. Lázár György polgármester helyettes elnöke alatt. A tanácskozásban résztvettek: Csónka Ferencz, Magyar Endre városi osztálymérnök, Pillich Kálmán, Stelczel Frigyes, Tóth Mihály városi főmérnök, a bizottság tagjai. Az ülés tárgyát a Tóth Mihály városi főmérnök és Stelczel Frigyes magyar királyi államvasuti felügyelő közbejötté mellett Magyar Endre városi mérnök által készített új vízvezeték tervet képezte. E tervet tegnapi lapunkban egész terjedelmében közöltük s így ma már ismeretes volt az albizottság tagjai előtt is. A tervezetet általánosságban vita nélkül elfogadta a bizottság s minden bizottsági tag nagy méltánnyal fogadta a nagy szakismerettel és sok munkával összeállított tervet, melynek csak egyes részleteinél fejlődött ki vita. Elfogadta az albizottság azt, hogy a nagykeruton kívül közutak, számszerint tizenegy — szolgáltatassa a vizet s hogy ezek létesítéséhez a lakosság lakrészenként körülbelől 20 krajczárral járuljon. A nagykerut és a kiskerut közötti résznek azon házai, melyek előtt csővezeték nem vezet el, olyan díjat fognak fizetni, mint a nagykeruton kívüli lakosság. Azon házakra, melyek

előtt csővezeték vezet el, 1 frt és 1 frt 50 krajczárnyi pótlékot fizetnek lakrészenként a víz díjában. A kiskeruton belül 1 frt 50 és 2 forint közötti, eddig még meg nem határozott díjat fognak kiróni lakrészenként. Más tarifa alá fognak esni azok, kik a vízvezeték által nyert vizet nagy kert öntözésére vagy pedig ipari czélokra használják. Ezek a vizet a fölhasznált mennyiség szerint fizetik meg, a mennyiség fölmérésére pedig órákat fognak használni. Hosszu tárgyalás után a Magyar Endre tervezetét az előirányzott költségvetés keretén belül elfogadhatónak és kivihetőnek találta a bizottság. A tanácskozást hétfőn vagy kedden folytatni fogják s a tárgyalások eredményét azután a vízvezeték nagybizottság elé terjesztik.

— **Tanulók a faiskolában.** A belvárosi népiskolák növendékei közül mintegy százhuszan ma délután négy órakor mentek ki először a városi faiskolába Fráter Alajos tanító vezetése alatt, hogy ott a főkertész felügyelete alatt a kerti gazdálkodás tudományát elsajátítsák. Gyakorolni fogják az ojtást, szemzést, a fák tisztogatását és minden ilyen könnyebben elsajátítható nemét a kertészetnek. A tanfolyam egész nyáron át tartani fog s bizonyára egészségügyi tekintetből is csak javára lesz a kis kertészeknek.

— **A szegedi nyomdász-kongresszus eredménye** az a rendelet is, melylyel most a vidéki nyomda-ipar emelése czéljából a közoktatásügyi miniszter fölhiatta az összes vidéki hatóságokat, hogy a szükséges nyomtatványokat ne kizárólag a fővárosi nyomdákól szerezzék, hanem nyomtatványaik szállítását nyilvános pályázat alapján biztossítsák, hogy ezáltal a vidéki nyomdáknak is módjuk legyen a versenyben résztvenni.

— **A tanulók és az uszás.** A közoktatásügyi miniszter már a tornázás és a korszolyázás érdekében kibocsátott rendeleteivel megmutatta, hogy sokat ad a fiatalság testi nevelésére. Ezt szolgálja azzal a rendeletével is, melyet most intézett a tankerületi főigazgatókhoz és általában a középiskolai tanári karokhoz. Arra figyelmezteti őket, hogy — miután az uszás a legjobb testgyakorlatok egyike — gondoskodjanak arról, hogy a tanulók ifjúságnak ennek gyakorlására módja legyen.

— **5.200,000 forint.** Elolvasni is nagy munka ezt a nagy numerust. Ennyi azaz összeg, melylyel Szeged városa a Magyar Jelzálog hitelbanknak tartozik. A törlesztési kamatok minden évben január és július első napján válnak esedékessé s mindkét részlet 115—115,000 forintot tesz ki. A városi pénztár főpénztárnoka átirt a földhitelintézethez s kérelmezte, hogy a törlesztési kamatok kissébb részletekben a határnapok előtt is befizethetők legyenek az osztrák-magyar bank helybeli fiókja utján s ezen részletek takarékpénztári betétek gyanánt legyenek kezelve s Szeged város tanácsával szemben rendes elszámolás alá essenek. A pénzügyintézet igazgatósága elfogadta a főpénztáros előterjesztését, mely tulajdonképen csak a formán változtatás semmi anyagi változással nem jár egyik félre nézve sem.

— **Jól sikerült bérletek.** Zombory Antal tanácsos jelentése szerint a marostói árterek bérletei az idén kiválóan jól sikerültek. Ez árterek évi bérlete a legutóbbi három év átlaga szerint 5400 forintot tett ki évenként. A tegnapi és ma lefolyt árlejtésen pedig a 980 holdnyi terület több mint 11,000 forintért adatott ki bérbé. Az eddigiehez hasonlítva tehát több mint 100% a többlet.

— **A nyereség.** Vannak emberek, akiket sajnálatos keserűségbe és lelki háborgásba visz bele egy-egy fiók-ternó, amely a lutrizó magas államkormány kegyelméből a markukat üti. Kétségbeesnek, hogy mit csináljanak a pénzzel, meg hogy miként kell azt fölvenni. Szegeden is ez a sajnálatos szerencse ért három sertésekben kereskedő polgárt. Közösen kidrukolt két hatosból nyertek nyolczszáz forintot. Az első öröm lecsillapodtával nagyon elbusultak azon, hogy mennyi borra való t huz le ebből a lutris. S miután egymásban sem bíztak, hogy ha valamelyikük fölveszi a pénzt, hát nem lehet abból aztán osztozkodni, mert elkölti, hárman diszdeputációvá alakulva, elvitték ünnepélyességgel a lutri reskontót egyik helyi pénzintézetbe, hogy az vegye föl részükre és ossza el köztük böcsülettel a ternót.

— **Meghalt 872.** Kurtán, minden megjegyzés nélkül írja le a Vásárhely és Vidéke lapársunk, hogy a difteritisz ott, mióta dühöng, megölt 872 gyermeket. A gyermekirtó ragály már közel másfél éve tart és ma se vesztett erejéből. A mult héten beteg volt 23, meghalt ezek közül 10 és csak 5 gyógyult meg. Hát ez nem is szomorú már, hanem rémitő. Hát micsoda állapotok lehetnek azok a szomszédban, hogy a ragálynak utját állani nem tudják.

— **Bokréta ünnep a szőlőtelepen.** Zombori szenátor csinál egy kis jó napot a városi szőlőtelepen dolgozó munkásoknak abból az alkalomból, hogy befejezték ma a szőlőültetést. Hát ez nevezetes dolog is, hogy ennyire vitték ezzel a szőlőteleppel. Ennél a pontnál már csak dukál egy kis ünnepség a munkások részére is, ha már az urak kivették belőle a minap a maguk részét. Aféle bokréta-ünnep lesz tehát holnap a városi szőlőtelepen, amint a jól végzett munka után szokásos: áldomással, jó paprikással és karczossal, aminek a költségre a gazdasági tanácsnok előterjesztésére a tanács 25 frtot adott. A munkás-czéczót Kriszt alkamarás rendezi.

— **Arczulütött katona.** Csinos és jó hangos országos affair nőheti ki magát megint abból a hathatós kijelentésből, amivel Horváth Gyula képviselő az ismert debreczeni katonai brutalitás tárgyalásának a végét elcsattantotta. Már ma bizonynyal kilépett a névtelenség homályából az erős szavakkal provokált tiszt ur, aki fényes nappal az utcán háromszor arczulcsapott egy közkatonát azért, mert ez elfelejtett neki szalutálni. Ebből az alkalomból igen érdekes szegedi illetőségű katonai pofon történetét beszélnek el nekünk teljesen megbízható helyről annak illusztrálására, hogy a pofonosztogatás, — ha a katonai bíróság elé kerül — igen súlyos beszámítás alá esik, és nem minden tiszt olyan szerencsés, mint a debreczeni, aki csak 10 napot kapott. Az eset az, hogy még a mult őszszel egy szegedi (azóta ismét elhelyezett) honvédfőhadnagy erősen fölhevült állapotban arczulütött egy közlegényt, nem háromszor, mint a debreczeni tiszt, hanem csak egyszer. De ez az egy pofon is majd a tiszt rangjába került az illető főhadnagnak. Nem is a pofonteremtett legény ment panaszra, hanem valami más uton jutott az ügy a katonai bíróság kezébe. A főhadnagy sorsa az arczulütött legény vallomásától függött, de voltak tanuk is, különösen egy őrmester vallotta határozottan, hogy a legényt arczul csapta a főhadnagy ur. Ekkor az arczulütött legény odaállt és ezt mondta: — Engem ugyan nem ütött poton a főhadnagy ur — csak akart.

Igy mentette meg a főhadnagyát a derék magyar legény a rangvesztéstől, de ha

ilyen súlyos büntetés nem érte is, elég volt neki az a 3 hónapi fogság is, amit kapott ezért az egy pofonért.

— **Szerkesztőváltás a vidéken.** A „Kikindai Közlöny“ tizenegy év óta fönálló hetilap szerkesztőt és egyuttal kiadót cserél. A lap eddig a szerkesztő Erődi Dániel gymnásiumi tanár tulajdona volt, most pedig Scheinberger Ignác tulajdonába megy át, aki egyuttal szerkesztője is lesz a lapnak, a mely ezentul hetenkint kétszer jelenik meg s valószínűleg politikai lappá alakul át.

— **Letartóztatott gőzmalomtulajdonos.** Szenzációs letartóztatás hírének közlik nekünk Nagybecskerekéről. Nemrég jeleztük, hogy Ittebén leégett Schner gőzmalma s a leégés után petroleumos kőczokat találtak az üszkők között. A csendőrség által megindított vizsgálat letartóztatott egy fűtőt, aki bevallotta, hogy ő gyújtotta föl a malmot. Azonban azt is megmondta, hogy ezt a tulajdonos biztatására tette. Schner, aki a tűz kitörése előtt pár nappal elutazott Bécsbe, azt mondta állítólag neki: Egész életedre boldoggá teszek, ha fölgyújtod a gőzmalmot. Azt is mondta a fűtő, hogy az előző napokban minden gabonaneműt elhordatott a biztosított malomból a tulajdonos. A csendőrség jelentése folytán a nagybecskereki törvényszék megindította a vizsgálatot, amely Schnerre nézve terhelő adatokat hozott a napfényre. A gőzmalomtulajdonost, midőn a tűz után pár nappal visszatért, a csendőrség Ittebén letartóztatta és beszállította a nagybecskereki törvényszékhez.

— **Felfüggesztett rendőrbiztos.** Purifikálódik a délvidék. Lapunknak írják, hogy Kikindán Hajkóvits Emil községi rendőrbiztos a fölöttes hatóság felfüggesztette az állásától.

— **A város pompája.** Mi volna az más ilyenkor májusban, mint a parkjai, a kertjei és lombos fasorai, melyek legszebb idejüket élik: a levél, a lomb és virágnövés idejét, illattal árasztva el a város atmoszféráját, melyre ugyan ráfér ez a kis szagosító. Ezzel a gyöngéd, illatos ügygyel: szeged közkertjeinek dolgával is foglalkozott mai ülésén a tanács. Megalkította a közkertészeti bizottság előterjesztésére a közkerületeket s ezeknek albizottságait, ezenkívül megparancsolja a város főkertészének, hogy gondosabban felügyeletet tartson a közkerületi munkálatok fölött, az éves munkásokat a város különböző pontján dolgozó napszámosok mellé ugy ossza be, hogy ezek folytonosan ott foglalkozva a napszámosok munkáját ellenőrizhessék.

— **A Maros fajul.** Mit jelentsen voltaképe az a misztikus kifejezés, hogy „a Maros fajul?“ Ezt csak a mérnökök tudják megmondani. Körülbelül mégis az a jelentősége a fajul-nak, hogy a vízmeder romladozik, zátony veri föl, töltése szakadozik, szóval többféle, mérnöki és árvíz biztonsági szempontból bátran kifogásolható fátum éri a vízmedert. Ilyen fajta fatális elfajulás érte a Maros-torok fölötti Maros-medert. Hogy pedig a Maros tovább ne fajuljon, az aradi folyam mérnöke egy tagja szombaton Szegedre érkezett s a fajuló folyószakaszt megvizsgálta. E vizsgálat ugyan még nem akadályozza meg a továbbfajulást, de valószínűleg a vizsgálatot teljesítő hivatalnok előterjesztésére majd csak „intézkednek“.

— **Az ügyészség fogháza.** A királyi ügyész havi jelentése szerint a szegedi ügyészségi fogházban ez időszerint 215 egyén van fogva: 178 férfi és 37 nő. A mult hónapban 17 volt közülök beteg. Dolgoztak is rabmunkákon 400 munkanapot, amely után az állam részére 20 frt, a rabok részére 16 frt folyt be jövedelem gyanánt.

— **Méhek, mint virágörök.** Bepólyázott kézzel bujt te ma a kapitányhoz egy legény panaszkodással, hogy:

— Agyonmarták kőröm a kezemfejit a méhek.

Még ő panaszkodik, pedig rászolgált az alapos megcsipetésre, mint ez csakhamar kiderült. Ugyanis a deszkakerítés egy gömbölyü lyukán keresztül állandóan lopkodta a közel álló fák, többnyire orgonafák virágait. A szomszéd egy olyan csapdát készített az ismeretlen tolvaj részére, hogy mikor az benyult, egy fa-kaloda csapódott össze a karjára, úgy, hogy a kezefejét sehogy se tudta kihuzni. Amint erőlködött a szabaduláson, egyszerre gyilkos, fájdalmas szurásokat érez a kezén, mintha iszonyu hosszú tűkkel szurkálnák. Ordítani kezdett, mire a kezét kibocsájtották a fogságból, de ő tudja, hogy méheket szabadítottak rá, mert egy példányt össze is nyomott kinjában az ujjával.

Minderre azonban a vádlott szomszéd csak ravaszul rázza a fejét és így szól:

— Én nem tudok semmit. Bizonyítsa be, hogy én voltam.

— Hogy bizonyítsam be, — kiált kétségbeesetten a „megcsipett“ ember — mikor a méhek beszélni nem tudnak.

Szóval a pör eldöntetlen maradt, mert a méhek tanuskodni nem tudnak.

— **A posta-rablógyilkos elméje.** Mint az aradi törvényszéki fogházból kiszivárgott: Kis Pétert, az aradi postarablógyilkost koronkint rettegés szállja meg, órákon át vonagló szájjal vergődik a szalmaágyon s égő szemekkel bámul a belépő börtönőrre. A törvényszéki fogházban azt hiszik, hogy a rablógyilkos elméje meg van támadva.

— **Ártézikutak és a vízvezeték.** Az ártézikutak kérdését a tanács, mint jeleztük, utóbb egy kutfurási engedély kérése alkalmából nem épen szerencsésen oldotta meg. Tény, hogy az ártézikutak szaporodása a már meglevő kutak vizszolgáltatási képességének csökkenését vonhatja maga után és ha a hatóság nem vet korlátot az ártézikutak furásának, akkor a geologiai tapasztalatok szerint beállhat az az eshetőség, amire a városi vegyész előterjesztésében hivatkozott, hogy egyes források vize nemcsak megfogyatkozik, hanem ki is apadhat idővel. A polgármester, mint elsőfoku vízjogi hatóság, odanyilatkozott ebben a kérdésben, hogy szabályrendelet alkotása itt célra nem vezethet, hanem foglaljon állást a város tanácsa minden egyes engedélyszerű esetről és mondja ki, hogy köztekintetektől ellenzi a kérelmezett kutfurásokat s így abba a helyzetbe hozatik a polgármester, hogy a kérelmet megtagadhatja. Hát ennek az eljárásnak szükségét sürgetik újabb és újabb esetek. Magánosok nyakra-főre jelentkeznek ártézikut furására engedélyért és épen ma, midőn az állandó új vízvezeték tervét tárgyalja a bizottság, alkalmoszerűnek találjuk a hatóság figyelmébe ajánlani ismételten a kutfurási engedélyek kiadásának szigorú megszorítását, mert hiszen ha egyéb baj nem fenyegetne is ezzel, de mindenestre alkalmas állapotokat teremtené a sok ártézikut az állandó vízvezeték kiépítésének elodázására. Szükségesnek tartottuk a kérdés fölvetését egyuttal azért is, mert míg a bizottsági teremben az állandó vízvezeték létesítését tárgyalták, addig a szomszédos polgármesteri hivatalban egy magánember nyújtott be kérvényt, hogy kálváriai utcán telkén egy ártézikutat furhasson. Tisztába kell jönni a kérdéssel vagy akar a város állandó vízvezetékét, vagy nem, ha akar, akkor elég volt az ártézikutakból, különösen magánportákon.

— **Megtagadott kedvezmény.** A szegedi közuti vaspálya részvénytársaság, mint jeleztük, újraépíteni szándékozik a vonalát és kérte a várost, hogy a pályán eszközleendő újításhoz szükséges fa-, vas- és homok-

szállítványait mentse föl a vám alól. A tanács azt határozta ma, hogy ezt a kedvezményt meg nem adhatja, mivel az éfélé vámmentesség engedélyezése hatáskörén kívül esik.

— **Örök szerelem.** Nagy természetű, tenyeres-talpas vénasszony állított ma a rendőrség elé. Tele volt egy csomó panaszszal s negyedóráig beszélt, amíg csak felét is elmondta a nagy keserűségének.

— Össze van törve a mellem. Vak vagyok és süket vagyok a sok ütéstől. Nagyon ver a Mihály.

— Ki az a Mihály?

— Az uram.

— Miért nem hagyja ott.

— Szépen megkért már kétszer s mindig visszamentem hozzá. Mindig megigérté, hogy nem fog báratani.

— Hát akkor maga a hibás. Miért marad vele.

— Nagyon szeretem kérem még most is.

— **Pusztuló korcsma.** Elhagyatott állapotban van a Kállay-liget korcsmaépülete, mely a város tulajdonát képezi. Minthogy ez a hely egyike a kedveltebb kirándulási tanyáknak, a mérnökség javaslatot terjesztett a tanács elé az épület kijavítására. Az összes költségek 214 frt és 74 krajczárt tesznek ki.

— **Az árkok vize.** A tél végével, az olvadás elején kezdtek először azon panaszkodni a külvárosi polgárok, hogy a vízlevezető árkok be vannak dugulva az utcákon s nem folyhat le a víz. A rendőrség is adott be a tanácshoz jelentést ebben a dologban s az ügy még ma is csak ott áll, hogy a mérnökség sürgősen 300 forintot kér a tanácstól erre a munkálatra. Ilyenformán sürgősen az öszre majd talán el lesznek „háritva az akadályok“ az árkokból.

— **Tolvaj.** Csak az apróbb fajtából való, akiket a régi közmondás szerint be szoktak csukni, míg a nagyokat futni engedik. Három kalapot lopott egy kalaposné mesterasszonytól Csomor József. Azonban a kalapokat, e sötét pontokat bűnös életében, nem viselhette el, mert elfogta a rókusi rendőrség.

— **Érdekes fogadás** dőlt el a napokban egy fővárosi szállóház disztermében, hova ez alkalomra nagyszámu előkelő urakból álló társaság gyűlt össze barátságos vacsorára. — A fogadást két fiatal mágnás tartotta, az egyik németországi volt, a másik magyar. Ez utóbbinak a nevét a képviselőválasztások óta gyakran emlegetik, mint egyikét a jövő férfinak. A fogadás száz üveg francia pezsgőbe, ötven üveg cognacba s a vacsora költségébe ment. Négy hónap előtt ugyanis egy főuri estélyen a magyar mágnás azon disputált össze a németországgal, hogy ez utóbbi a magyar bortermelésről s általában a magyar borokról igen becsmérőleg nyilatkozott, a rajnai borokat ellenben egekig magasztalta. „Meddig hazai borainkat a németek és a franciaik összevásárolják, kiviszik s aztán idegen vignetta alatt megint behozzák, sőt meddig boraink kivonatát, a magyar cognacot is ily módon utaztatják ki és be az ország határain, sőt Németországba is, addig semmi okom nincsen féltetni a magyar bortermelést.“ A német mágnás kételkedni kezdett, különösen az utóbbi adat valóságában s erre történt a fogadás. A föltételek szerint a magyar gróf április 15-én esti kilenc óráig kétségbevonhatatlan bizonyítékkal volt köteles szolgálni a felől, hogy a magyar cognacot francia kereskedők csakugyan francia vignetta alatt árulják. A gróf a dolgot igen egyszerűen oldotta meg. — Rendelt különböző németországi városokból jóhírű cézégektől cognacot, s a küldeményeket, számszerint tizenhetet, fölbontatlan állapotban fölszállította az étterembe. A zsüri egymásután bontotta föl a csomagokat s az eredmény az lett, hogy a tizenhét küldemény közül ötben olyan cognacot találtak, melyről kétségtelenül bebizonyítható volt a magyar eredet. Két üvegen még a magyar vignettát is megtalálták a francia alatt, három üvegről a magyar vignetta le volt ugyan kaparva, az üvegek azonban csalahatlan bizo-

nyítékot nyújtottak. Összehasonlították ugyanis az Esterházy Géza gróf féle angyalföldi cognacgyár üvegeivel s ugyanazonosoknak találták ezekkel. — Sőt a palaczkok elzárása is érintetlen volt még, s bennök ugyancsak az angyalföldi cognacgyár dugóit találták meg, valamint hogy a főntebb említett két üvegen beragasztva talált magyar vignetta is ugyanazé a gyaré volt. Konstatálták továbbá azt az érdekes körülményt is, hogy az a küldemény, mely Lipcséből érkezett, azokból a cognacokból való volt, melyeket az Esterházy cognacgyár a lipcsei kiállításra küldött s ott velük nagy aranyérmert nyert. Ezekkel tehát az a mulatságos dolog történt meg, hogy a lipcseiek orra elől megvette egy francia czég olesón — s aztán francia vignetta alatt drágán egy lipcsei czégre szóta rá. A német báró, mikor e tények világosak lettek előtte, szó nélkül kifizette a fogadást s fölfogadta, hogy ezentul több respektussal fog viseltetni a magyar cognac iránt.

A háziezred halottja.

— Halál kivonulás közben. —

A Bécsben állomásozó háziezrednek halottja van, egy fiatal hadnagy, aki vidékman, egészségesen lépett be tegnap kora reggel a menetkészen álló ezred soraiba s mielőtt a Fejérvaryak átlépték volna a kaszárnya kapuját, a hadnagy már ott feküdt az udvar kavicsos földjén, halva.

A szomorú esetnek a következő részletei vannak:

A gumpendorfi kaszárnyában állomásozó 46-ik gyalogezred a hadtestparancsnokság rendelete szerint két másik Bécsben állomásozó ezreddel együtt tegnap volt indulandó a brucki baraktáborba, hogy a tavaszi gyakorlatokat megkezdje.

A kaszárnyában nagy volt a készülődés, mert az ezred három hétig kint szokott maradni a táborban. A kaszárnyában csak néhány beteges ember marad otthon, a legénység mindenét magával viszi, a szebákat bezárják, az ajtókat lepecsételik.

Hat órára volt kiadva a parancsban az indulás, jóval hat óra előtt gyülekeztek az udvaron teljes tábori fölszereléssel az egyes századok. Mindenki szorongva hordja a terhet, mert nem tudni, elbirja-e odáig. A brucki tábor Magyarországon fekszik, Morsony megyében, fél órai távolságra a Fertő tavához s az ut Bécsből odáig egy nap alatt egyike a legnehezebbeknek. Azelőtt mindig két nap alatt tették meg ezt az utat a bécsi ezredék, csak most, néhány év óta áll az egynapos menetről szóló rendelet. Tavaly a szegedi ezred, a többieket lefözve, egyetlen maródi nélkül tette meg,

Az ezred hat órakor reggel teljesen menetkészen állott a kaszárnya udvaron, midőn pár perczel azelőtt, hogy az ezredes kiadta volna az indulásra a parancsot, zavar támadt egyik zászlóaljnál. Egy fiatal tiszt szédülni kezdett a legénységi sorok mögött s azután arcczal a földre bukott.

Babics Arthur tartalékos hadnagy volt az elbukott, aki a negyedik zászlóalj egyik századához volt beosztva szakaszparancsnoki minőségben.

A fiatal tartalékos tiszt a napokban vonult be az ezredhez, hogy a 28 napos fegyvergyakorlatot leszolgálja.

Fölemelték a földről, a jelenlevő ezredorvos azonnal a segélyére sietett, a blesirtenträger-patrouiltól aethert hoztak elő, de nem segített ott már semmi.

Babicsot szívszélhűdés érte és r ö g t ö n m e g h a l t.

A szerencsétlenül járt hadnagy 26 éves volt. Önkéntesi évét Szegeden szolgálta az

ezrednél s itt is született. Különbőn állandóan Budapesten lakott, ahol a királyi dohányjüvedéknél volt alkalmazva, mint hivatalnok.

Szüleit Müller ezredes táviratilag értesítette a szomorú esetről.

Adhatnál egy jegyet.

Néha, mikor semmi egyéb dolgom sincsen, belesüppedek a múltba s emlékezem. Semmi egyebet se csinállok, csak emlékezem s magam elé rajzolok egy csomó képet s a szivarom füstjében mintha alakok usznának a levegőben. A jelenetekből és alakjaiból kiválogatom a kellemes és kellemetlen emléküket, a kedveseket, jókat, rosszakat, szépeket, rutakat s elmulatok rajtuk.

Ma egy haragos öreg ur, egy mosolygó szeretetreméltó kedves asszony s egy kis gimnazista került elém.

A haragos, borotvált képű öreg ur színházigazgató volt. Nem tudom elhinni, hogy ne mosolygott volna néha-néha, de én soha se láttam ilyen formában a kemény fából kifaragott arcot. Néha dűnyögött, néha szitkozódott, panaszkodott mindenkire, legtöbbit természetesen arra a komisz bandára, melyet szerencséje van vezetni. (Ezt ő mondta úgy és nem én, aki hat utczán át is elkísértem akkor egy-egy nagyobbfajú színészt, csak hogy egy levegőt szívjak vele s hallhassam a szavát néha-néha, mikor köszönt valakinek.)

A jó asszony a felesége volt ennek a haragos urnak, valaha operettekben ugrált, de mióta hat visitózó gyereke van, otthon ült s jó háziasszony lett. A gimnazista velem egy osztályban faragta a padot s felülről számítva harmadik fia volt a haragos urnak, meg a jó asszonynak.

Mi osztálytársak egészen természetesnek tartottuk azt, hogy a direktor fajussán potyára járjunk színházba. Nem is kértük szeretett Náci barátunkat, hanem egyenesen követelőztünk.

— Te Ignác, adhatnál egy jegyet.

A direktor fia tisztában volt azzal, hogy ő közöttük milyen nagy jelentőségű egyéniség s néha rezonirozott.

— Nem adok, vegyetek.

— Mivel.

— Pénzzel.

— Nincs.

— Hát akkor ne menjetek színházba.

Ha neki esze volt, hát mi sem estünk a fejünk lágýára. Hamarosán lekenyereztük. Mi falusi fiúk szilvaives lepényt adtunk neki az otthoni tarisznyából, a városiak pedig cigarettát. Addig lapacizáltuk önző gyöngédségünk ilyen kézzelfogható jeleivel, míg engedett.

A dolog neheze azonban csak ezután következett.

Náci barátunk nagyon fontos arcczal vette elő a papirosát s fölirta rá a neveinket. Ezt a névsort elvitte az édesanyjához s aláíratta vele. Ezzel aztán kész volt az utalvány, melyet a pénztáros jeggyel váltott be.

Ha Náci barátunk rosszul viselte magát, nem kaptunk jegyet. Nem is gyóztük neki eleget mondani, hogy:

— Jól viseld magad otthon.

— Jó légy.

Féltettük az élvezetünket.

A direktor urnak azonban nem olyan fölfogása volt a szabadjegyekre nézve, mint a feleségének. Nagy szcénákat csapott az elszámolások alkalmával.

— Megint százharmincz potya diákjegy egy hónap alatt. Mit csinál? Meg van maga bolondulva?! — mondta a feleségének.

— Csak a szegényeknek adok — replikázott a jó asszony.

— Azoknak se adjon. Spórolja össze a kosztján az antrét, ha színházba akar járni.

— Megérdemlik azt a kis élvezetet.

— Ostobaság! Hagyjon föl ezzel a parlással.

Néha — Náci ezt is elbeszélte nekünk — a direktor ur nagyon goromba volt a feleségéhez. Sokszor, ha rosszul ment a színházi üzlet, minden dühét rajta töltötte ki. A szomszédok azt mesélték, hogy veri is és néha a szegény jó asszony arca kék foltokkal volt

tele, a mi a durva ember öklei nyomán maradt ott.

S ez mind érettségünk történet, a kik elég önzők voltunk arra, hogy ilyen nagy áron járjunk a színházba. A szegény jó asszony szívét pedig eltöltötte a gyönyörűség, ha este az állóhely korlátja mellett látott néhány tapsoló, nevető kis vitézt, a kit ő juttatott a gyönyörűséghez.

Most az öcsém levelet ír, melyben dicsekedve meséli el, hogy a direktor néni, kinek felülről számítva a hatodik fia vele egy osztályba jár, jegyet ad neki. Még ma válaszolok neki, hogy én ha a helyében lennék, nagyon szépen megköszönném — és nem fogadnám el a direktor néni jegyeit.

Z.

Berukkolva.

— Alice, édes! . . . Ha maga engem csak egy kicsit szeret: ezt a haszontalan Marit még ma elkergeti a háztól. Soha reggel az én ruhám kiporozva nincsen. Soha egy gallérom sincs tisztességesen vasalva. Engedjen meg, lelkem, de vagy szobaleány valaki, vagy nem szobaleány. Küldje el kérem; holnap már nem szeretném itt találni.

— De édes Aladár! . . . Nem megy az olyan könnyen, hogy csak egy . . . kettő . . . kergessünk el minden szobalányt, ha talán a gőzvasalónak egy parányi nyomát ott találtuk egy galléron? — Öt forintért nem kapok én olyan szobaleányt, mint Mari, aki olyan ügyesen tudja engemet megfésülni. Öt forintért ezt kívánni sem lehet!

— Hát mikor mondtam én magának, hogy öt forintért fogadjon szobaleányt? . . . Fogadjon hátért, hétért, fizetem szívesen, de ezt a rendetlen, semmiházi Marit nem tűröm tovább! . . . értette? . . . Punktum! Vagy én, . . . vagy ő, válaszson!

Alice megismogatta Aladár elegánsan fésült angol szakállát.

— Hiszen, hát ha maga akarja, jól van, elmegy s ezzel vége. Csak kapjak ilyen becsületest, mint Mari; ehhez nem jár be senki. De ha maga akarja? . . .

— Akarom! . . . Felőlem járhat be hozzá, aki akar.

Ezzel ki volt mondva Marira a sentencia.

— Hja! Aladár akarja, s amit Aladár akar, azt kell akarni az ő aranyos kis feleségecskéjének, Alicenak is. — Ő ugyan meg volt elégedve Marival. Neki ki volt keféltve a ruhája, ügyes volt, fésült, vasalt s a mi fő: nem járt be hozzá a szeretője! . . . De ha Aladár akarja? . . . Hát menjen! . . .

*

Déli tizenkét óra.

Alice boduirjában ül, a piros bársony pamlagon; s tavaszi kalapot válogat a divatlapból.

Egyszerre szokatlan kopogás vonja magára figyelmét, mintha valaki nehéz patkós csizmával akarna szobájába behatolni.

— Ide . . . ebbe a szobába? ki lehet? — gondolja magában — . . . a szobalány be sem jelenti . . .

Kipp, kopp . . . felnyílik az ajtó, s az Alice boduirjába lép — egy baka.

Egy közönséges komisz infanteriszt, egy poros, toprongyos baka, akinek a kravátlíja föl van csuszva a füléig.

Ez a poros, toprongyos baka neki támaszkodik a szobaajtónak, s minden bevezetés nélkül csak ennyit nyög keservesen:

— Tónkre vagyok silányitva! . . .

Alice csak erre a hangra jött magához bámulatából, csak most ösmerte meg a férjét.

— Jézusom . . . Aladár . . .

— No bizony még talán nem is akar megismerni? . . . Jöjjön hát kérem, vezessen ahhoz a pamlaghoz, mert összerogyok, én nem tudok tovább egy lépést sem tenni.

— Megyek édes, megyek . . . bocsáson meg, de hát ki gondolta volna . . .

— Ki gondolta volna? . . . az, aki törődik a férjével, persze föl sem tűnt, hogy ma reggel 5 órakor mentem el hazulról; mutattam én magának tegnapielőtt a behívó

czédulát: „Infanterist Aladár Széphegyi“, még a „von“-t sem irták oda.

Alice látva, hogy a férje tovább mind inkább elkeseredik, jónak látta tréfára fordítani a dolgot.

— Jöjjön, jöjjön, nézzük meg már magunkat együtt a tükörbe. Így ni . . . nyujtsa a karját . . . No látja? . . . Nagyságos Széphegyi Aladár ur és neje! . . . No nevéssen hát! . . . no maga szomorú egy baka . . . De hogy áll a kravátlíja? Milyen paczuha, hogy csüng az a sárga zsinór? . . . ha . . . ha . . . ha, estére kimegyünk sétálni a korzóra . . . ha, ha, ha . . .

— Kinevette már magát? — tört ki Aladáról az elkeseredés — hát maga nevet, a helyett, hogy szánakoznék rajtam? kinevet? kigunyol? . . . tudja, hogy én most a gyakorlatról jövök? . . . borjut vittem a hátamon, Mannlicher repetir Gewert cipeltem a vállamon, szaladtam, sturmoltam, úgy izzadtam, mint egy vadászkutya s maga engem kinevet? . . .

— Édes szívem, ne haragudjék, de olyan furán néz ki . . . Jézus Istenkém! . . . még csak most látom, hova lett a szakállam?

— Én furán nézek ki? . . . hát ez furá? úgy nézek ki, mint egy „tartalékos közlegény“ ahogy kinézhet . . . Hova lett a szakállam? azt leberetváltatta az a nyavalyás kadét — a dobossal.

— Szegény édes kis uracskám, jöjjön édes, hadd porozzam le, így ni. Milyen borzas szegényke, jöjjön, üljünk ide a pamlagra, hadd fésüljem meg — s aztán majd ebédelünk. Ma olyan ebéd van, amit maga szeret.

— Nem bánom én lelkem, ha kolibri nyelvet sütöttek, főztek is. Nem szeretek én már semmit. Nem vagyok én éhes, hanem elvagyok fáradva. Nem eszem én semmit, hanem alszom. Lefekszem ide a pamlagra, s majd maga felkölt fél kettőkor, mert két órakor állani kell a századnak.

Aladár lefeküdt. Alice pedig ez alatt tiszta stráfot varrt a kravátlíjára, megöltögette a rongyos sárga zsinórzatot, s megfogadta, hogy kikaparja a szemét annak a kadetnak, a miért leberetváltatta az Aladár angol szakállát.

*

— Adjon még egy cigarettát.

— Mindjárt csinálók, Józsi lelkem. Ugye jó dohánya van a nagyságos urnak? . . .

— Megjár . . . de jobbat is szívtam Bécsben.

— Pedig ez lelkem „szultán flór“, ahol a vignéta ni! . . .

Katicza, az új szobaleány így csevegett Szemes József cs. és kir. szakaszvezetővel, mikor egyszerre csak a kapu zörögése szakasztotta félbe a társalgást.

— Jézus Mária! . . . Józsi lelkem, itt-hon a nagyságos ur! . . .

— Hat aztán? . . .

— Hát az nagy baj, mert mi itten az ő szobájában vagyunk; azt hittem, nem jön ilyen hamar haza.

— Mit tegyünk? kiugrom az ablakon.

— Jaj Istenem hiszen — vasrostélyos.

— Hát ijesszünk rá.

— Nem fél az lelkem, hiszen az is katona, tegnap rukkolt be, jaj már mindjárt itt van — tördelte a kezeit Katicza.

— Te! milyen sarzsi?

— Csak közlegény.

— Hány óra?

— Tíz!

— Ne félj semmit, Katicza!

Széphegyi Aladár már a kapuból látta, hogy világosság van a szobájában.

Ki lehet az én szobámban? . . . gondolja magában s egy percze önkénytelenül megállt az ajtó előtt?

— Oh! hiszen ez a szobalány hangja? . . . ez meg egy férfi hang! . . . ez már sok! . . . es dühösen nyit be szobájába.

Katicza félenken húzódott meg védőangyala háta mögött, el sem tudva képzelni . . . mi fog itt mostan történni . . .

Széphegyi Aladárnak dühösen forogtak

a szemei, s amint a kép elébe tárult, valami nagyon nagyot akart mondani, de a szakaszvezető ur megelőzte:

— Hapták! jelentse magát! . . .

Széphegyi Aladárnak most jutott eszébe, hogy följebb való előtt áll.

— Infanterist Aladár Széphegyi, jelentem alássan a czugsführer urnak.

— Hány óra?

— Tíz, jelentem alássan.

— Meddig szabad egy közlegénynek kimaradni?

— Kilenczig, jelentem alássan.

— Jelentkezzék reggel rapporton az én parancsomra! . . . (Katicza kaczagott magában.)

— Bocsánatot kérek, szakaszveze . . .

— Csitt! Semmi pardon! . . .

— De, kérem alássan, ha megbüntetnek, a feleségem meghal . . .

— Az az ő dolga! . . .

— Kérem alássan! . . .

— No, hát jól van, ha maga megígéri, hogy nem bántja az én Katiczámat — most az egyszer elengedem a rapportot . . . nos?

— Nem bánom.

— Becsület szavára mondja?

— Igen!

— Jól van! . . . Hallottad Katicza? . . .

Jó éjszakát.

— Be van kérem a kapu zárva. Katicza bocsásd ki a szakaszvezető urat! . . .

Katicza ki is bocsátotta szépen. Mikor visszajött, már Aladár akkorra a kezében tartott öt forintot.

— Katicza lelkem, fogadja el ezt a csekélységet, de nagyon kérem, ne szóljon erről a dolgról a feleségemnek.

Katicza úgy tett, mintha gondolkozott volna egy kicsit, s azután . . . zsebre vágta az ötforintot.

Hajdu István.

A Napló levélszekrényéből.

A rendőrség figyelmébe.

Tek. szerkesztőség!

Egy barnaképű szemtelen uri suhanczot ajánlunk a tek. rendőrhatalóság becses figyelmébe, ki uton-utfélen, de különösen a Stefánia-sétányon botránykoztatja undorító m u t a t v á n y a i v a l a sétáló hölgyközönséget, de leginkább a serdülő leánykakat.

Egy szemtanu.

Irodalom.

A „Vasárnapi Ujság“ május 1-iki száma 19 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Firezák Gyula, munkácsi görög szer-tartásu katolikus püspök.“ (Arczképpel.) — „Az én sikereim.“ Költemény Mares Ödöntől. — „Két nap egy nábob életéből.“ Rajz a közelmúltból. Irta Geréb János. — „Az 1892-iki nagy háboru.“ — Egy orosz-lánkölyök története. Irta Johnston H. H.; az angol földrajzi társulat tagja. (5 képpel.) — „Egy francia vármegye“ Bertha Sándortól. — „A párisi titkos rendőrség.“ (10 képpel.) — „Szárász lábbal a Duna fenekén.“ — Látogatás a Vaskapunál. (Képekkel: 1. Baross miniszter kíséretével a Vaskapunál. 2. A juczai zuhatagnál dolgozó amerikai nagy furógép.) — „Fejedelmi sportok.“ — „Radetzky tábornok és a magyar serezek Milanóban.“ 1848-iki történelmi emlék. Régi honvédtől. — „A khedive és a szultán fermánja.“ (Képpel: Abbas pasa az új khedive csapatsemlén.) — „Londoni divatlevél.“ (Képpel) Alicetől. — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Sakkjáték; Képtalány, sfb. rendes heti rovatok.

A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Ujdonságok“kal együtt 3 frt. Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem utca 4. sz.) megrendelhető a „Képes Néplap“ legolcsóbb ujság a magyar nép számára. félévre 1 frt 20 kr.

Legujabb.

Mi a neve?

Budapest, május 5. (A „Sz. N.“ er. t.) Horváth Gyula által a képviselőház tegnapi ülésén „disznó gazember“ szavakkal aposztrofált tiszt neve Ó v á r y, Egerben szolgál, előkelő dunántuli magyar nemes családból származó. Az afférkor nővéreit látogatni volt Debreczenben, akik ott laknak.

Baross betegsége.

Budapest, május 5. (A „Sz. N.“ er. t.) Baross Gábor miniszteren az orvosok műtétét hajtottak végre, lecsapolván a mellhártyagyulladás után képződött igen nagy-menyiségű i z z a d m á n y b ó l, mint mondják, egész liternyit. A műtét után a miniszter sokkal könnyebben érezte magát. Ugy lehet, hogy még egyszer ismételni kell a műtétet, mert a rendkívül nagy mennyiségben jelenlevő izzadmány fölshívódására nem lehet számítani.

Megszökött ügyvéd.

Budapest, május 5. (A „Sz. N.“ er. t.) Nagy feltűnést kelt dr. Grülich József budai ügyvéd és börtormelől eltűnése, aki vagy 200 ezer forint adósság hátrahagyásával, neje és szép leánya (Grülich Aranka) társaságában állítólag Amerikába utazott. Vagyona ellen a hitelezők már csődöt kértek. A főváros budai részén annál nagyobb a szenzáció, mert Grülich fogatot tartott, nagy lábon élt, nagy vállalatokba fogott s milliomosnak hitték.

Szerencsétlenség a kereskedelmi miniszteriumban.

Budapest, május 5. (A „Sz. N.“ e. t.) A kereskedelmi miniszteriumban Cseörgheő miniszteri tanácsos szobájában gázkiömlés történt. Kulcsár házmester lámpával a szobába sietett, mire robbanás támadt, Sulyosan megsebesült.

Öngyilkos önkéntes.

Budapest, május 5. (A „Sz. N.“ er. t.) Blahansik tüzerönkéntes ma öngyilkos lett. Szigorú bánásmód kergette a halálba.

Anarchisták

Budapest május 5. (A „Sz. N.“ er. t.) Mathewsennél, kit tegnap letartóztattak, a Baneux löpörgyárból lopott forcit-töltvényeket találtak elrejtve. A letartóztatottak kihallgatását tegnap este kezdték meg. Lacroix, aki szintén le van tartóztatva, az egész bünterhet magára vállalja, de kételkednek vallomása igazságában. Az elfogottak nagy része tagad, de beismerik, hogy az anarchista elvek hívei. A merényleteket, mint konstataáltak, a Baneux-gyárból lopott forcit-töltvényekkel hajtották végre. Az új folyamán újabb elfogatások történtek.

Közgazdasági táviratok.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, május 5. (A „Sz. N.“ e. t.) Buzát ma gyöngén kínáltak, a kereslet kedvező volt. Elkelt szilárd irányzat mellett 15,000 mm. 5—10 krral magasabb árakon.

Budapest, május 5. (A „Sz. N.“ er. t.) (Délután öt órakor záródna) Buza 1892. máj.—jun. 8.84—8.86
Buza őszre. 8.31—8.33
Új tengeri 1892. máj.—jun. 4.89—4.91
Tengeri jul.—aug. 5.06—5.03
Zab őszre 5.56—5.58
Káposzta. aug.—szept.-re 12.05—12.10

A budapesti értéktözsdeéről.

Budapest, május 5. (A „Sz. N.“ er. t.) A nemzetközi értékek iránya ma határozatlan volt. A tözsde emelkedettebben nyílt meg, de realizálások következtében ellanyhult, de később megszilárdult. Helyi értékekben csak csekély változás fordult elő, A valuták és ércváltók változatlanul zárodának.

REGÉNYCSARNOK.

Az eltitkolt fiú.

55

— Angol regény. —

Fordította: Tömörkény.

(Folytatás.)

Nem kapott választ.

— Richard — kiáltott ismét a marquis, kit hirtelen aggodalom és bánat fogott el — oh, Richard, csak nem halt meg?

Elhallgatott, amint Layne megmozdult és kísérletet tett arra, hogy fölemelkedjen.

Mikor látta, hogy az ellenfele él, nyugodtan állt meg a marquis, mialatt Layne mondá:

— Azt hiszem, csak elkábultam egy pillanatra. Már jobban vagyok. De a harcot máskor kell folytatnunk, lordom, mert a karomon vagyok megsebesítve.

— Igen jól van; a szavánfogom önt — telelte hidegen Waldemare lord. — Remélem, nincs olyan súlyosan megsebesítve, hogy ne mehetne el egyedül haza.

Meghajtotta magát, fölvetta a tokot a pisztolyokkal s visszahúzódva a cserjék közé, eltűnt a park sűrűjében.

Richard fölült s vizsgálni kezdte a kapott sebet a karján.

Látszott rajta, hogy nem lehet igen veszélyes, de azért a kabátujjon ütött lukon át erősen ömlött a vér. Érezte, hogy szédül, talán ép úgy az izgatottság, mint a vérvesztés folytán.

Gyalog jött át meglehetősen közel fekvő birtokáról és szeretett volna gyalog visszatérni oda megint. Nem akarta nyugtalanítani miss Wycherlyt s a vendégeit.

Ezt elhatározva, megkísérelte a fölállást. De az ereje elhagyta, elhalványodott s eszméletlenül hanyatlott vissza a gyepre, amelyen mozdulatlanul fekvé maradt.

Tizenötödik fejezet.

Layne Richard csak néhány pillanatig feküdt eszméletlenül, midőn egy új alak jelent meg a szintéren Haigh Ellen lady személyében.

A szép fiatal özvegy a lépcső fokairól szemlélgette a holdas estét, midőn pisztolydörrenést hallott a szökőkút irányából. Megijedt.

Az első pillanatban vadrozókra gondolt, de azután az eszébe jutott, hogy ott talán szerencsétlenség történt valakivel. A szalomban levő vidám társaságot nem akarta zavarni. Miután az apró kalandokban mindig kedve telt, elhatározta, hogy rögtön egymaga indul a szökőkút felé.

S odasietett.

A mint a tér széléhez ért, megpillantotta Layne Richardot a földön.

Nem ismerte meg mindjárt. Habozott, hogy visszatérjen-e segílyt hozni, vagy maga menjen oda. De aztán az a gondolat, hogy szenvedő embertársa fekszik ott, aki talán segílyre szorult, arra kényszerítette, hogy maradjon.

Közelebb lépett s megismerte az eszméletlenül fekvő embert.

— Oh, Layne ur — kiáltott föl — ön az? Beteg talán?

Nem kapott választ. Hirtelen fölugrott a sebesült mellől s a szökőkúthoz futott. A zsebkezdőjét a vízbe mártva, visszatért Laynehoz, megnedvesítette az arcát s a nevéen szólítá megint.

— Talán csak elájult? — kiáltotta, mialatt szakadatlanul folytatta fölélesztési kísérleteit. — Vagy a lövések áldozata? Oh —

Megijedt. Az ujjai a vértócsához értek, amely Layne karjából folyt ki.

Ellen lady, hölgyek szokása szerint, borzadt a vértől. De uralkodva önmagán, fölemelte a megsebesített kart, megvizsgálódó, milyen fajta rajta a sérülés.

— Löseb, — szólta megrémülten — kinek lehetett oly rossz szíve, hogy megbántsa ezt az embert? Azt hittem, hogy egyetlen ellensége sem lehet neki az egész világon. Nem is lehet ez más, csak szerencsétlenség

Nem gondolkozott tovább. Csipkekendőjével bekötötte a sebet, hogy elállítsa a vérzést. Azután ruhájáról egy szalagot le tépve, megerősítette vele a kötéléket.

A mint készen volt vele s fölnezett, szemei találkoztak a sebesült teljesen tiszta tekintetével.

Elpirult, fölemelkedett térdelő helyzetéből s némileg zavarodottan mondá:

— Lövéseket hallottam ebben az irányban, mr. Layne s idejöttem, hogy megnézzem, mi történt itt. Bámulatomra önt találtam itt ebben a helyzetben és — és azon fáradoztam, hogy eszméletre hozzam.

Richard köszönetteljes tekintettel nézett reá:

— Ezer köszönet a jószágáért, kedves Lady. De azt hiszem, nem komoly természetű szerencsétlenség történt velem.

— Tehát szerencsétlenség? Tudtam, hogy önre nem löne akarattal senki.

Folyt. köv.

Vizállás.

— május 5.

	Méter	0 felült	0 alatt
M.-sziget	1.06	—	—
Szatmár	1.86	—	—
Tokaj	3.60	—	—
Szolnok	4.84	—	—
Szeged	5.43	—	—
T.-Becse	4.14	—	—
Csongrád	5.12	—	—
Gyoma	3.85	—	—
Námény	2.73	—	—
Arad	0.32	—	—

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BÁBA SÁNDOR.

Nyilt tér.

Fekete, fehér és színes damaszt selymeket méterenként 1 frt 40 krtól 7 frt 75 krig (38 különböző fajtában) szállít megrendelt egyes öltönyökre, vagy egész végekben is postabér- és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba czimzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. 182 s.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy a római-körut és vásárhelyi-sugarut sarkán levő

mulatókertemet

megnyitottam.

Minden szerdán, pénteken és vasárnap

halpaprikás,

továbbá tekepálya, egy minden időben izletes **hideg és meleg ételek** és tiszta kezelési hegyi és buczkai **borok** állanak a n. é. közönség rendelkezésére.

A t. közönség becses pátfogását kérve, vagyok

tisztelettel

Báló János,

326-10-4

vendéglős.

10,336/1892.

545-2-1

Hirdetmény.

A vámörtség részére 1892. évben szükséges 22 pár czizma s 44 pár cipő szállítására nézve **f. évi május hó 11-ik napján délelőtt 10 óra-kor** az I. tan. ügyosztályban zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Az 50 frt bánatpénzzel ellátandó zárt ajánlati levelek, föntjelzett határidő alatt, a tanácsi igrtató hivatalba nyújtandók be.

Közelebbi föltételek az I. tanácsi ügyosztály helyiségében, a hivatalos órák alatt megtudhatók.

Szeged, 1892. május 2-án tartott tanácsülésből.

Pálfy F.,

polgármester.

Máriaczei Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfujság, savanyu felbőffőség, hasmenés, gyomorgégés, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, gilliszták, májbajok és hámrhoidáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczei gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr. — Magyarországi főraktár:

Török József gyógyszerháza
Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessenek megtekinteni!! Csak oly cseppeket tessenek elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczei gyomor-cseppek** valódián kaphatók.

Szegeden: Barsay Károly, dr. Hibay György, Bokor A. Szántó József urak és özv. Meák Gyuláné rókusi gyógyszerháza; Dorosmán: Karsay Károly, Kisteleken: Keresztész A és Nagy; H.-M.-Vásárhely: Aigner G., Bereczk Péter, Kiss Gyula és Németh L. gyógyszerházaiban. 904

N.-Booskó
vasuti állomástól 3/4 órányi távolságra.

GYERTYÁNLIKET

(KABOLA-POLYÁNA)

GYÓGYFÜRDŐ MÁRMAROS-MEGYÉBEN.

Fürdő-idény május 15-től szeptember hó 30-ig.

Fürdő, ivó- és tejkúra, klimatikus gyógyhely, hidegvíz-intézet.

KNEIP-kúra.

KNEIP-kúra.

„GYERTYÁNLIKET” nevezetes pompás szép fekvése ált. csodálatosan védett por- és szélmentes helyen 1600 lábnyi tengerfőtti magasságban, köröskörül erdős hegyekkel határolva. Levegője hegyi, élénys, tiszta és fölötté gészséges. Valódi vastartalmu savanyuvizeit igen kellemes izűek, könnyen emészthetők és gyors hatásúak. Az ujonnan épült, modern berendezésű hidegvíz-intézetben a Priesnitz- és Kneip-féle kúra jön alkalmazásba. Ismeretes kiváló siker: vérszegénység, nátha, női bántalmak, idegesség (neurasthenia), ideges dyspepsia, gyomor- és bélbajok, váltószék, vérkeringési és légzőszervi bántalmaknál. Lakások új építkezések folytán mindenkor biztosítva vannak. Az élelmezés minden igényt kielégít. (Étlap szerint és pensio-rendszer.) Az árak mérsékeltek. (Elő- és utóvadban 20%-al olcsóbb.) Fürdő-leírást, prospektust, vegyi elemzést, bérmentve és grátis küld.

A fürdőigazgatóság.

Keil Alajos-féle Padlózat-fénymáz

(Glasur)

legkitűnőbb mázó-ló-szer puha padló számára. 1 nagy palack ára 1 frt 35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr. 189-10-5

Viaszk-kenőcs

egjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr., mindenkor kapható:

Beregi Lajosnál

Szegeden.

Hirdetmény.

Néhai özvegy Tary Pálné Rózsa Erzsébet hagyatékához tartozó következő ingatlanok, u. m.:

I. Felső részen.

1. Francia hegyen 123/1600 hold szántó.
2. Szatymazi dombnál 4517/1600 hold szántó.
3. Ugyanott 2513/1600 hold szántó.
4. Szatymazi indoháznál 36158/1600 hold szántó, kaszáló, 40. sz. tanyaépülettel.

II. Alsó részen

5. Röskei vasutnál 4497/1600 hold szántó.
6. Jelenleg Juhász Mihály által bérbé birt 111527/1600 hold és 231386/1600 hold Röske melletti 365. sz. tanya birtok, — ez utóbbi bírői határozattól függőleg, feltételesen 1892. évi október 30-tól kezdve egy vagy több évre haszonbérbe adatnak, ugy azonban, hogy több évre terjedő bérletnél, az ingatlan eladása esetén az akkori gazdasági év lejártával, a bérlemény megszűnik.

A bérelni szándékozók ajánlataikat, szóval vagy írásban f. évi május 28-ig alulírott nál (bérház II. emelet) megtehetik, ahol az egyéb feltételekről előzetesen is értesülést nyerhetnek.

Szegeden, 1892. május 1.

349-3-1.

Kelemen Kálmán,

árvaszéki ülnök.

Magyar királyi államvasutak.

Üzletvezetőség Aradon.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak aradi üzletvezetőségének vonalain a f. évben a szerződésileg már biztosított mennyiségen fölül még 3564 drb. II. od rangu közbelső tölgytalpfa szükségeltetik, melyeknek szállítására ezennel nyilvános pályázatot hirdettetik.

1. Ezen talpfák szállítása a 129,381/91. sz. alatti általános és a tölgy-talpfák szállítására nézve tönálló 21,987/92. sz. különleges szállítási feltételek alapján eszközözendő, mely feltételek a pályázati határidőig az alulírott üzletvezetőség I. osztályánál (fő-ut 51. sz. I. emelet), valamint igazgatóságunk anyagbeszerzési szakosztályánál és a többi üzletvezetőségeknél naponként a hivatalos órákban megtekinthetők, vagy a megállapított vételár lefizetése vagy beküldése mellett a magy. kir. államvasutak nyomtatványtárától megszereshetők.

Az általános feltételek egy példánya 25 kr., a különleges feltételeké pedig 15 kr.

Mind egyik ajánlóról feltételeztetik, hogy ezen szállítási feltételeket ismeri és egész terjedelmükben elfogadja.

2. A talpfák felerészben f. évi július hó 15-ig és felerészben f. évi augusztus hó 15-ig okvetlenül beszállítandók és átadandók.

A szállítási határidők be nem tartása esetén jogában álland a magy. kir. államvasutaknak a szállító keresetéből esetleg óvadékból a késedelem minden egyes napja után, minden elkésve szállított darab talpfáért egy tized krajczárt birságképen levonni.

3. A szállítás a magy. kir. államvasutak bármely állomására bérmentve eszközözendő s a beszállítási és termelési helyek illetve az erdők, amelyekből a fa ered, az ajánlatban pontosan megjelölendők.

4. Szállító köteles lesz a magy. kir. államvasutak nyugdíjigényt nem bíró alkalmazottjai részére létesített segélyalaphoz a szállítása után érdembe hozandó egytized százalékkal (100 frt után 10 kr.) hozzájárulni, mely járuléka

számlák kifizetése alkalmával levonatni fog.

5. Az 50 kros bélyeggel ellátott, a hirdetésben foglalt feltételeknek megfelelően szerkesztett s ajánlattevő által szabályszerűen aláírott ajánlatok lepecsételve ezen külszimmel: „Ajánlat 8238/92 számhoz tölgytalpfák szállítására.” 1892. évi június hó 2-ának déli 12 órájáig a magy. kir. államvasutak aradi üzletvezetősége I. osztályának főnökéhez benyújtandók, vagy posta útján beküldendők.

Bánatpénz gyanánt az ajánlott mennyiség értékének megfelelő 5% készpénzben, vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban 1892. évi június hó 1-ének déli 12 órájáig az aradi üzletvezetőség gyűjtőpénztárába letendő. Az ajánlatban a letétel megtörtente megemlítenő, az arról nyert letéti jegy azonban az ajánlatához nem esatolandó.

6. Az egységár darabonként számokkal és b tükkel tüntetendő ki és a talpfák ezen ár mellett a beszállítási helyre bérmentve szállítandók és ugyanott lerakandók.

Ajánlat részmenyiségre is tehető.

Mind egyik ajánlattevő, ha az ellenkező világosan kikötve nincsen, tett ajánlata folytán az ajánlat fölötti határozathozatallig, azon ajánlattevő pedig, kinék ajánlata elfogadta'ott, elfogadott ajánlata alapján a szerződés megkötéséig felelős marad.

7. A fenti feltételektől eltérő ajánlatok, továbbá olyanok, melyek nem a kitűzött határidőig vagy táviratiag tétetnek vagy melyekben vakarások fordulnak elő, végre oly ajánlatok, melyekre nézve az előirt bánatpénz le nem tétetett, figyelembe nem fognak vétetni.

8. A magy. kir. államvasutak aradi üzletvezetősége fentartja magának a jogot, hogy az ajánlók közt, tekintet nélkül az árra, szabadon választhasson, továbbá hogy az ajánlott mennyiségből tetszés szerinti mennyiség szállítását is átengedhesse, az esetben, ha részmenyisége elfogadása az illető ajánlatban világosan ki nem zárattott és végre, hogy a cél elérésére bármily más irányú intézkedést is tehessen.

Arad, 1892. évi ápril hóban.

Az üzletvezetőség.